

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 472/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť V. P., N., zastúpeného advokátom JUDr. V. Š., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práv podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19 Co 275/2009-269 z 12. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. P. o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. októbra 2011 doručená sťažnosť V. P., N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práv podľa

čl. 11 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 19 Co 275/2009-269 z 12. novembra 2009. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 30. septembra 2011.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ sa domáhal dedičstva po svojom neb. otcovi V. P., a to na základe závetu. Súrodenci sťažovateľa však podľa neho mali snahu získať predmetné dedičstvo, pričom jeho *„sestra si ich nechala prepísať na seba za života poručiteľa darovacou zmluvou. Bol som preto nútený, žalobou na Okresnom súde v Prievidzi č. k. 5C 13/2004 sa domáhať vyhlásenia neplatnosti darovacej zmluvy, čo sa aj podarilo dosiahnuť...“*. Krajský súd však napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 C 130/03-252 z 12. augusta 2009 tak, že sporné podielové spoluvlastníctvo k rodinnému domu č. 888 a k príľahlým pozemkom v kat. úz. V. vyporiadal tak, že nariadil predaj týchto nehnuteľností s tým, že *„výťažok z predaja nehnuteľností bude rozdelený medzi účastníkov konania podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov tak, že každému z účastníkov pripadne podiel zodpovedajúci 1/3-ine výťažku“*.

Sťažovateľ je presvedčený, že uvedeným rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu jeho označených základných práv, ktoré podrobnejšie odôvodňuje, a napokon navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1) Rozsudkom KS v Trenčíne č. k. 19Co/275/2009 boli porušené moje základné práva na spravodlivý proces v súlade s čl. 46 odst. 1, Ústavy SR, čl. 6 odst. 1 a čl. 38 odst. 1, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj Zák. 23/1991 Zb. čl. 11 odst. 1.

2) KS v Trenčíne... je povinný vyplatiť škodu, ktorú mi svojim rozhodnutím spôsobil vo výške 6.735 EUR, ktoré je povinný vyplatiť do 14 dní od právoplatnosti nálezu.

3) Priznáva trov právneho zastúpenia v sume 180,82 EUR, ktoré je KS v Trenčíne povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. V. Š., do 14 dní od právoplatnosti tohto nálezu...“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa

čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práv podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 listiny rozsudkom krajského súdu č. k. 19 Co 275/2009-269 z 12. novembra 2009, ktoré podľa zistenia ústavného súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu č. k. 5 C 130/03-252 z 12. augusta 2009 nadobudlo právoplatnosť 23. decembra 2009.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Pretože predmetná sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu v čase (30. septembra 2011), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd musel sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene a už sa nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2011